

**BIENNAL
DE QUARTETS
DE BARCELONA**

15 DE SETEMBRE

SALA 2 ORIOL MARTORELL

**JERUSALEM QUARTET
I QUARTET ATENEA
DVORÁK AMERICAN QUARTET**

PROGRAMA DE MÀ

QUARTET ATENEA

BENET CASABLANCAS

(Sabadell 1956)

QUARTET DE CORDA N. 3 "RAGING IN THE DARK"

(2008-2009) – 23

- I. Moderato
- II. Lento Assai
- III. Con moto
- IV. Molto lento

JERUSALEM QUARTET

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Salzburg 1756 – Viena 1791

QUARTET DE CORDA N. 21 EN DO MAJOR, KV 575 "LA VIOLETA" (PRUSSIAN QUARTET N. 1)

24'

- I. Allegretto
- II. Andante
- III. Menuetto: Allegretto
- IV. Allegretto

ERICH WOLFGANG KORNGOLD

(Brno, actualment República Txeca 1897 – Los Angeles 1957)

QUARTET DE CORDA N. 2 EN MI B MAJOR, OP. 26

24'

- I. Allegro
- II. Intermezzo (Allegretto con moto)
- III. Larghetto (Lento)
- IV. Waltz (Tempo di Valse)

PAUSA 15

ANTONÍN DVORÁK

(Nelahozeves, actualment República Txeca 1841 – Praga 1904)

QUARTET DE CORDA N. 12 EN FA # MAJOR, OP. 96 "AMERICÀ"

26'

- I. Allegro ma non troppo
- II. Lento
- III. Molto vivace
- IV. Finale: vivace ma non troppo

JERUSALEM QUARTET

Alexander Pavlosky, violí

Sergei Bresler, violí

Ori Kam, viola

Kyril Zlotnikov, violoncel

QUARTET ATENEA

Gil Sisquella, violí

Jaume Angelès, violí

Bernat Santacana, viola

Iago Domínguez, violoncel

COMENTARI

per Ana García Urcola

Aquest concert de la Biennial de Quartets inclou més de dos segles de música i, per a això, no hi ha res millor que unir una agrupació veterana amb més de vint-i-cinc anys de tasca reeixida, com és el Quartet Jerusalem, amb uns joves però experimentats i premiats músics com els del Quartet Atenea.

Entre el 1789 i el 1790 Mozart compleix l'encàrrec rebut del rei Frederic II de Prússia de compondre tres quartets que fan especial atenció al violoncel, l'instrument predilecte del monarca. El primer d'aquests, el n. 21 K575 en Re major, es caracteritza pel seu esperit concertant que no s'oposa a la utilització virtuosa de cada instrument, sinó que més aviat estableix una complicitat alegre entre els quatre. Com a peculiaritat formal, cal assenyalar que tres dels quatre moviments són allegrettos d'un caràcter pretesament jovial, però no exempts de certa densitat emocional. Una escriptura de gran claredat i puresa de línies emparenta aquesta obra amb els seus contemporanis estrictes, l'òpera *Così fan tutte* i el Quintet per a clarinet.

Nen prodigi nascut en una família jueva vienesa que participava activament en la vida cultural de la ciutat, Erich Wolfgang Korngold (1897-1957) forma part daquests compositors de la primera meitat del XX que decideixen mantenir-se en la tradició postromàntica hereva de Zemlinsky, Mahler i Strauss i evolucionar dins d'aquest llenguatge enriquint-lo amb les seves aportacions personals enlloc de dur a terme una ruptura radical. La seva carrera en els primers anys està plena dèxits que culminen amb lestrena de la seva òpera *Die tote Stadt* el 1920. No va rebutjar mai cap gènere musical, ben al contrari, exemple d'això n'és la seva col·laboració com a

compositor de música descena a partir de 1929, que el portarà a Hollywood el 1934 convidat pel realitzador Max Reinhardt, que havia fugit del recent instaurat règim nazi. Tot i un breu retorn a Europa el 1937, va poder tornar a sortir abans de locupació nazi d'Àustria i instal·lar-se definitivament als Estats Units, convertint-se en un daquells refugiats jueus que van contribuir a fer del cinema de Hollywood i dels musicals de Broadway allò que van arribar a ser. Aquest bellíssim Quartet n. 2 en Mi b, op. 26 compost el 1933 és una perfecta mostra de l'estil de Korngold, que uneix la tradició compositiva dels autors citats amb cert regust dopereta al primer moviment, mostra amb humor i exquisit gust la influència del folklore austríac al segon, juga amb els timbres i es deixa temptar per l'expressionisme al tercer i tanca amb un deliciós vals que sotmet a mil variacions fins a un final embriagador.

Profundament impressionat per la seva estada als Estats Units, Dvorak va voler introduir la música popular d'aquest país a la seva producció, com havia fet prèviament amb la música tradicional txeca. Durant la seva estada com a director d'un prestigiós conservatori a Nova York (1892-1895) va escriure, amb aquesta inspiració, algunes de les seves obres més conegudes, com el *Quartet Americà*. Aquesta oda a aquest gresol de races s'obre amb una melodia *folk* d'evocació irlandesa a la qual succeiran espirituals negres (el malenconiós primer tema del segon moviment), melodies indígenes i, fins i tot, el cant d'un ocell americà com a tema principal del tercer moviment. Tot això filat sobre una estructura de tall clàssic inspirada, segons paraules del mateix compositor, pel pare d'aquesta forma musical: Joseph Haydn.

Segons diu William B. Yeats en el poema que dona nom a aquest Quartet n. 3 de Benet Casablanca (1956), "furiós entre les ombres" està l'home que ha escollit la perfecció en la seva obra, rebutjant la perfecció vital i una "casa celestial". Jocs de textures que van de la més densa a la lleugeresa gairebé total, vivor rítmica i desplegament líric; cerca de l'emoció a través dels timbres, contrastos i virtuosisme instrumental per conciliar l'exigència indubtable del creador en la seva producció artística i el torrent de sensacions que produeix en l'oient en aquest camí des de la foscor de la nit fins a la llum.

COCOMISSARIAT AMB:

AMB EL SUPORT DE:

AMB LA COL-LABORACIÓ DE:

